

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VII. (XXIII.) ÉVFOLYAM, 29. SZÁM 2012. JÚLIUS 21.

200 FORINT

# A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

# MEDDIG HÚZZUK?



**DIKTÁL AZ IMF, SÚJTANAK AZ ADÓK, FENYEGETNEK A MUNKAADÓK,  
A BANKOSOK TAPSOLNAK.  
MIKOR LESZ VÉGE A KILÁTÁSTALANSÁGNAK, HA NEM SZABUNK HATÁRT?**



## BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

**MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.**

### MI VAGYUNK SZÍRIA BARÁTAI

Rólam nem lehet azt mondani, hogy nem vagyok Szíria barátja. Az elmúlt években sokszor jártam abban a Szíriában, amelyet a Baat Arab Szocialista Párt, és szövetségeseik, többek között a kommunisták irányítanak. A mai elnök, Bashar Aszad édesapjával nem találkoztam, de köztudott volt, hogy Hafez Aszad emelte ki az országot az elnyomott, félgymati sorsból, és teremtett egy fejlődő, demokratikus országot. Fiával viszont háromszor is volt módom hosszan beszélgetni, és higgyék el, nála műveltebb, felvilágosultabb ember nem nagyon van a világpolitikában. Bashar Aszad „bűne”, hogy nem akar Amerika és Izrael bábja lenni. Persze, másé sem. Szerencsétlenségére Szíria stratégiai helyen fekszik. Innen nem csak az olaj sorsára lehet hatni, de másra is, ami talán lassan fontosabb lesz, mint maga az olaj: a vízére.

Én Szíria barátja vagyok. Nem úgy, mint azok, akik minap Szíria barátai néven Párizsban összejöttek. Közel száz nyugati és arab országot szervezett oda Hillary Clinton, aki mint az öreg madam a nyilvános házban, celebrálta az összejövetelt. Szíriában - eltérően Líbiától - nem volt lényeges ellenzék. Ha nincs, hát csinálunk, ez volt az USA és az EU politikája az elmúlt hónapokban. Aztán fegyvert adtak az ellenzék kezébe, melléjük adtak néhány harcedzett szervezőt, és beküldték őket az országba, hogy löjjenek, akire csak tudnak. A lényeg az volt, hogy a kormány visszalöjjen.

Ha Izraelbe küldene bárki ilyeneket, akkor ők lennének a világellenség, a terroristák. De Szíriában vagyunk, ezért ők az USA rokonai, barátai és üzletfelei által ünnepezt ellenzéki hősök. Valójában terroristák, gyilkosok.

Az USA elismertette a műellenzékét, és most igyekszik Kínát és Oroszországot rávenni, hogy adják beleegyezésüket Aszad megbuktatásába. Az ellenzék egyedül erre nem képes. A NATO örömmel rohanna, de a világ szemében szebbnek tűnne, ha az ENSZ papírt adna arról, hogy az agresszió az emberiség haladását szolgálja. De mivel nem erről van szó, a kínaiak és az oroszok ellenzik. Az USA és az EU nem tudja, hogy mi történne akkor, ha az oroszok és a kínaiak ellenzése ellenére, ENSZ-flepni nélkül vonulnának be Szíriába. A szocializmus idején ezt nem lehetett megtenni, mert akkor a szocialista világ – élén a Szovjetunióval – visszalött volna. De most nem vagyunk a szocializmusban, talán most lehet. A nyugati fél fokozza a szituációt, igyekszik úgy beállítani, hogy nincs más megoldás, csak a háború, és ha ez nem következik be, akkor Oroszország és Kína a felelős. Putyin szorult helyzetben van. Ha lép, Amerika haragszik meg rá, ha hagyja Szíriát elbukni, akkor nem nagyon fogja őt komolyan venni az egyébként is sok kinnal küzdő orosz nép.

Mi, munkáspártiak Szíria barátai vagyunk. De milyen alapon mondja ezt a magyar kormány, amely csatlakozott a párizsi bulihoz? Nagyon sok ország nem kompromittálta magát azzal,

hogy elmegy a nyilvánvalóan átlátszó összejövetelre, de Martonyi úr, a magyar diplomácia „nyugati arca” elment.

Az arab népek sokáig fognak majd emlékezni arra, hogy a magyar kormány az USA mellé állt ebben az ügyben. Az eljövendő magyar kormányok csak álmódózkodhatnak arról, hogy az arab népek barátaiként bekapcsolódhatnak az arab világ nagy projektjeibe. Apropos, mennyi gazdasági haszna van Magyarországnak a líbiai, afganisztáni, iraki szereplésből? Mennyi pénzt kaptunk a nagy nyugati gyűjtésekből? Gyanítom, hogy semmit. Azt a nagyok kapják.

És még egy apró, utolsó megjegyzés. Tudom, hogy a mai világban már nem számít az erkölcs, a hit, a tisztesség. Ne is keressük ezeket a tőkés külpolitikájában! De azért van egy történelmi tapasztalat, amit kár elfelejteni. Egy nép soha sem lehet szabad, ha részt vesz mások elnyomásában. Még akkor sem, ha váltig azt állítja, hogy ő Szíria barátja.

### MAGYAR TEHETSÉGEK KÍNÁBAN

Ötven magyar fiatal utazott Kínába „tényfeltáró” körútra a kínai miniszterelnök meghívásának eleget téve. Jó dolog! Ha ezek a fiatalok nem ragadnak meg a közhelyeknél, ha a kínai civilizáció felfogásából valamit haza hoznak, már nyert ügyünk van. Mondjuk, ha megértik, hogy a tudás fontosabb érték, mint a pénz. Vagy például azt a konfuciuszi tanítást, hogy az állam azért állhat az emberek felett, mert magasabb erkölcsi értékeket képvisel, s ha ez nem így van, akkor az embereknek joguk van elmozdítani a hatalmat. Arról nem is beszélve, hogy a családnak, a társadalomnak megtisztelő kötelessége gondoskodnia az idősekről. Én nem attól félek, hogy a fiatalok nem veszik észre ezeket az értékeket, inkább attól rettegek, hogy ezek a mai tőkés Magyarországon senkinek sem kellene. Mit is mondott Konfuciusz a hatalomról?



## HÉTBŐL-HÉT

## MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?



## RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Több mint féléves huzavona után hivatalosan is megkezdődtek a hiteltárgyalások Budapesten a magyar kormány és a Nemzetközi Valutaalap között. Bár már az ide vezető út is nagyon rögös volt, az előttünk álló várhatóan még inkább az lesz. A miniszterelnök korábban jelezte: a kormány nem köt olyan megállapodást, amely ellentétes lenne a magyar nemzetgazdaság, a magyar emberek érdekeivel.

**Munkáspárt:** Az Orbán-kormány már annyi mindent megígért, hogy nyugodtan tapsolhatnánk is a munkahelyteremtő és – megtartó intézkedésekhez. Az a baj, hogy kamu az egész. Bankadóra jön az embereket sújtó tranzakciós adó, távközlési adóra a mi zsebünket terhelő perc- és SMS-adó. Remek ötlet, hogy a bankrendszer ötven százaléka magyar kézben legyen, de szó sincs a lakosságot erősítő kedvezményes hitelekről, a devizacsapdába kerültek megsegítéséről. Miért? Mert az egész kivitelezhetetlen. Vagy lefekszenek az IMF-nek, vagy nincs kölcsön. Az első tárgyalás valószínűleg ezért tartott alig egy óráig: legyen idejük emészteni a diktátumokat.

2. Ötvenhat vizsgált ország közül nálunk lett a legalacsonyabb a fogyasztói bizalmi index a negyedik egymást követő negyedévben. Még a tavalyi számoknál is alacsonyabb volt azoknak a magyar válaszadóknak a száma, akik pozitív változást vagy legalább stagnálást látnának valószínűbbnek pénzügyi helyzetükben vagy a munkahelyi kilátásokban. Indiaiak, brazilok, filippinók, arab országok lakói, de még a görögök is magabiztosabban indulnak el dolgozni, vásárolni, mint mi.

**Munkáspárt:** Pesszimisták vagyunk? Ennyire? Igen! Mire legyünk optimisták!? Rendszeresen tapasztaljuk, hogy egyre rosszabb minőséget egyre drágábban kapunk. Az új Munka törvénykönyve kitért minden kaput a munkaadóknak, hogy még alacsonyabb bérért még több munkát, még kevesebb szabadság mellett sokkal több fizetetlen túlórárt követeljen. Ha valakinek nem tetszik, egyszerűbb lett az elbocsátás is... Érdekes a különböző országok összehasonlítása. Miért mi rettegünk a legjobban? Talán azért, mert a társadalom egy része „régebben” máshoz szokott, s még mindig van veszíteni valónk.

3. A május sem hozta el az építőipar számára a régóta várt felvirágzást. Az immár szünni nem akaró zuhanás tovább folytatódott: a termelés 15,2 százalékkal maradt el az egy évvel korábbtól. Ezzel szoros összefüggésben az első fél évben 2366 felszámolási eljárás indult építőipari cégekkel szemben.

**Munkáspárt:** Hányszor mondjuk még el, hogy munkahelyeket teremteni és megtartani elsősorban az állam tudna? Építeni nem vállalkozókkal kell, hanem állami cégekkel, akik a saját körmükre kell, hogy ügyeljenek. Terv – költségvetés – megvalósítás – határidő. Ha lenne konkrét felelős, kártérítési ügy se nagyon lenne... Lehetne utakat, lakásokat, infrastruktúrát korrekt áron létesíteni, s nem a fővállalkozó

lobbipénzének sokszoros árát kifizetni. S akkor talán az alvállalkozók ma kifizetetlen ezrei se mennének csődbe.

4. 474 kg lopott dinnyével akadt el egy Opel személygépkocsi. A tolvaj otthagya, de benne maradtak az iratai. Miután elfogták, azt mondta, ellopták a kocsiját.

**Munkáspárt:** Tudnak magyar politikusi nyelvre fordítani? Ha nem, íme a megoldás: nem én írtam alá a privatizációs szerződést, az még az Orbán volt. Nem én emeltem adót, az még a Gyurcsány volt. Egy valami persze más a „politikában”: a dinnye sosem kerül elő...

5. Csökkenti fizetését a spanyol király 7,1 százalékkal, tekintettel a madridi kormány által múlt héten bejelentett megszorító intézkedésekre. A kabinet döntésének értelmében a közalkalmazottak éves jövedelme az egyhavi bérüknek megfelelő karácsonyi prémium összegével csökken. A király ennek arányában csökkenti fizetését.

**Munkáspárt:** Szívesen látnánk hasonló kezdeményezést a hazai parlamenti képviselők, miniszterek, állami cégek vezetői, ilyen-olyan bizottsági tagok részéről. Ha másért nem, hát büszkeségből: mi az, hogy egy király érdeklődőbb népe sorsáért, mint a demokrácia képviselői?! Tény, az uralkodó család nem fog éhezni az évi 100 ezer eurós bevétel-kieséstől, de azt mégis meghagyják a költségvetésben. Egyszerű gesztus? Igen. De legalább gesztus.

6. Felső- és középkategóriás autókat vesz a NAV: összesen 235 személygépjármű szállítására írt ki nyílt közbeszerzési eljárást nyolc részteljesítésre bontva a Nemzeti Adó- és Vámhivatal.

**Munkáspárt:** Előző hírünk tükrében itt csak két szót emelnék ki: felső- és középkategóriás. Nem a rohangálásra szánt kisautók kisemberei kapnak új autókat, akik vélhetően a legtöbb munkát végzik, hanem a fő- és alfőnökök. Legyünk nagyon költség-hatékonyak és optimisták. Nem lesznek tízmilliós gépkocsik. (Dehogynem!) Extra kedvezményes lesz minden. Akkoris. Mennyi 235 x 4 millió? Leírjuk. 940 000 000 forint. Következtetéseink az éhezokről, az otthontalanokról demagógiának számítanak. Attól mi még eljárunk a leselejtezendő öt éves gépkocsikkal...

7. Magyarországra utazik az antiszemitizmus elleni amerikai különmegbízott. A gyűlöletbeszéd elítéléséről, a holokauszttal kapcsolatos oktatásról és a tolerancia előmozdításáról tárgyal kormánytagokkal Hannah Rosenthal.

**Munkáspárt:** Szívesen is fogadnánk bárkit e témában, ha nem lenne amerikai és különmegbízott. Főként, ha az USA szívesen fogadná képviselőinket a rezervátumokkal és az indián őslakossággal kapcsolatos előadás-sorozatra. Esetlegesen Guantanamo emberi jogi kérdéseinek megvitatására. Amíg ez a típusú kölcsönösség hiányzik, javasolnánk legalább egymás belügyeinek kölcsönös tiszteltetésben tartását.



# TIZENHÁROMMILLIÁRD MEGSZÁLLÁSRA

**A KORMÁNY TARTSON „NEMZETI KONZULTÁCIÓT” A NATO-TAGSÁGRÓL!**

Jövőre csaknem 13 milliárd forintba kerülnek a Magyar Honvédség külföldi szerepvállalásai – magyarán a kormány ennyit költ arra, hogy magyar katonák részt vegyenek független országok megszállására. A Munkáspárt követeli: az Orbán-kormány ne álkérdésekkel zaklassa az embereket, hanem a NATO-tagságról tartson „nemzeti konzultációt”, tényleges népszavazást.

Összesen csaknem 13 milliárd forintba kerülnek 2013-ban a Magyar Honvédség külföldi szerepvállalásai – közölte Hende Csaba honvédelmi miniszter. Az afganisztáni szerepvállalásra (ISAF, NATO) 8 milliárd 266 millió forint, a koszovói misszióra (KFOR, NATO) 2 milliárd 802 millió forint, míg a bosznia-hercegovinai misszióra (EUFOR ALTHEA, EU) 908 millió forint áll rendelkezésre jövőre.

A szomáliai misszió 82 millió forintba, a ciprusi misszió (UNFICYP, ENSZ) 562 millió forintba, a sinai-félszigeti misszió 225 millió forintba, a libanoni misszió pedig 15 millió forintba kerül, míg a grúzai, kongói és nyugat-szaharai missziók katonai megfigyelőire összesen 72 millió forintot biztosítanak. A miniszter összegzése szerint ez összesen 12 milliárd 935 millió 725 ezer forintot tesz ki.

Hende Csaba korábban közölte: a nemzeti katonai stratégia ügyében lezárultak a szakmai és



a tárcaközi egyeztetések; a kérdésben a nyár után ötpárti egyeztetést tartanak.

Értik? Két évnyi kormányzás után már stratégiájuk is lesz...

**„MAGYARORSZÁG  
AZONNAL LÉPJEN KI  
A NATO-BÓL ÉS  
A MAGYAR KATONÁKAT  
AZONNAL  
RENDELJÉK HAZA!”**

A népet természetesen nem kérdezik meg erről, azonban a négy parlamenti párt mellett kíváncsiak Gyurcsányék véleményére is. Aztán majd döntenek az amerikai tanácsadók. Demokratikusan.

A NATO-ban való részvételünk önmagában egy súlyos tévedés. A külföldi „missziókra” fordított összeg több mint a gyógyszerkasszából most kivont forrás. A nemzeti konzultációnak izgalmas kérdése lett volna: akarja-e, hogy Magyarország azonnal

kilépjen a NATO-ból, és a magyar katonákat azonnal rendeljék haza? Persze erről az urak „nem konzultálnak”, erről talán még népszavazást sem lehetne kiírni, akár összegyűjtik a szükséges aláírásokat, akár nem, hirtelen kiderülne: erről nem lehet megkérdezni a népet, hiszen ez külföldi szerződéseket érint, no meg a „nemzeti katonai stratégiát”. Az meg ugye washingtoni és brüsszeli hatáskör.

A Munkáspárt független és semleges Magyarországot akar! A NATO-ból ki kell lépni!

## HÓDÍTÓK UNIÓS ZÁSZLÓ ALATT

Készültségbe lépett az Európai Unió Harccsoportjának (European Union Battlegroup – EU BG) magyar állománya, amely hat hónapon át, december 31-ig vethető be „a világ bármely, az EU érdekeltségébe tartozó területén”. Az 5. számú Bocskai István Lövészdandár állományába tartozó magyar katonák olasz és szlovén egységekkel kiegészülve tagjai az Európai Unió Harccsoportjának. Mindez azt jelenti, hogy a századnyi erő itthoni szolgálatot ellátva áll készen egy esetleges gyors külföldi beavatkozásra. A készültség idejére a debreceni Kossuth laktanyában felhúzták az Európai Unió zászlaját.

## RENDSZERES APRÓMUNKA A SIKERÉRT



**A MISKOLCIAI A BULGÁRFÖLDI PENNY MARKET ELŐTT  
OSZTOTTÁK A SZABADSÁGOT**

A nyári meleg ellenére Békés, Borsod, Fejér, Szolnok megyében és Budapesten is rendszeresek a munkáspárti utcai akciók. A kitelepülések, utcai szórólapozások és a Szabadság újság népszerűsítése a második féléves munkaterv gerince kell, hogy legyen az egész pártban.

Az utcai munkával a legtöbb aktivistánk megbarátkozott és szívesen végzi. Napról napra, hétről hétre egyre többen csatlakoznak az átgondolt, jól megtervezett munkához. A következő lépés a kitelepülések minőségi javítása kell, hogy legyen. Lehetőség szerint hangosítással, zászlókkal tesszük látványossá megjelenésünket, és egyre fontosabb a munkamegosztás is. Ki áll az asztalkánál, ki adogatja az újságot, ki beszélget az érdeklődőkkel?

Vannak helyzetek, amikor nem célszerű mindenféle anyagot ömlesztve adni az embereknek. A Szabadság Kádár megemlékezésről szóló számához például nem volt szükséges semmit társítani, kihangsúlyozva ezzel fontosságát, politikai súlyát.

Érdemes csinálni, mert vannak és lesznek érdeklődők, szimpatizánsok, akik megkeresnek bennünket!



**MEDDIG TŰRJÜK? MEDDIG HAGYJUK?**

**Te fizetsz mindenért!**

**Adó, csekk, számla számla hátán.**

**Mit kapsz cserébe? Semmit!**

**Nincs munkahely, nem építenek lakásokat.**

**A jó iskoláért, a jó orvosért fizetned kell!**

**Nincs jövőd, a múltadat pedig meggyalázzák.**

**Téged nem segít a rendszer, a multikat,**

**a haverokat viszont pénzeli!**

**AZÉRT VAGY SZEGÉNY, HOGY ŐK  
GAZDAGOK LEHESSENEK!**

**Hazudnak, amikor azt mondják, hallgass!**

**Átvernek, amikor azt mondják, hogy bele kell törődnöd!**

**A Munkáspárt az egyetlen párt, amely nem hazudik!**

**Az élhető társadalom nem nosztalgia,**

**Kádár idején már sikerült!**

**Fizessenek a gazdagok! Vegyük vissza, amit elloptak!**

**Építsük fel együtt közös jövőnket!**

**ÉRDEKEL,  
MIT HALLGATNAK  
EL ELŐLED?**

**RENDELD MEG  
A SZABADSÁGOT!**

**A SZABADSÁG MEGRENDELHETŐ  
A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTJÁBAN  
ÉS ALAPSZERVEZETEINÉL,  
HAVI 1000 FORINTÉRT.**



# MAGYAR MEZŐGAZDASÁGOT!



A rendszerváltás előtt a magyar mezőgazdaság virágzott. Volt búzánk, jó minőségű kenyertünk, ízletes húsunk, gyümölcsünk. Megtermeltük. A sajátunk volt. Nem szorultunk arra, hogy kínai fokhagymát vegyünk, illetve víz ízű áltejeket igyunk. Természetes volt, hogy a fokhagyma magyar, és a tejnek tej íze van. A piacon, ha gyümölcsöt akartunk venni, akkor jó minőségű magyar zamatos gyümölcsöt kaptunk. Barackot, almát, szilvát, málnát. Igaz, nem ismertük az avokádót, kivit, mangót, de nem is igen hiányzott.

Ha a hentesnél vásároltunk, biztosak lehettünk abban, hogy kiváló minőségű, friss magyar húst kapunk. Világhíres volt a téliszalámink. A turisták kilószámra vették.

Ikarus buszra utaztunk, amit Magyarországon gyártottak.

Emlékezzünk csak egy kicsit a Rába traktorra is. Magyar traktor művelte a magyar földet, ahol magyar ember termelte a magyar élelmiszert. Így kapcsolódott össze az ipar a mezőgazdasággal. Mindenki tudta, hogy a vidék nem létezhet város nélkül, és a város vidék nélkül. Egymásra voltunk utalva. Aztán jött a nagy ötlet. Ezt az egymásra utalást szét kell venni. Mert nem jó az, ha egységben van az ország. Megtették, szétverték, összeugrasztották az embereket, családokat, barátokat. Megcsinálták ezek a fene nagy okosok a rendszerváltást - a dolgozó ember kárára. Később beléptettek bennünket az EU-ba, és aztán elvették mindenünket: házunkat, lakásunkat, múltunkat, jelenünket, jövőnket. Lassan már hazánk sem lesz. Az Unió jogot formál mindenre. Betilt mindent, beleszól mindenbe. Megmondja, hogy mi jó neked, irányít, formál, átalakít. Magyarul ez annyit jelent, hogy megszűnsz önálló embernek lenni. Idehozza az ehetetlen ételt, azt, amit más nem enne meg, még ha ingyen kapná, akkor sem. Leveti az agyonhordott ruhát, és eladja neked. Szerintem ez megalázó. Nem tudom, ki hogy van vele, de én szégyellem azt, hogy idáig jutottunk. Európa szemétdombja lettünk.

Érdemes volt belépni az EU-ba, érdemes volt Magyarországot tönkre tenni?

Rövid a válasz: nem, nem és nem!

URBÁN ÉVA

## IDEOLOGIA: TÖKÉT VAGY EMBERT KÉPVISELSZ?

Az újfasiszta pártok és jobboldali erők propagandája alkalmas egy hamis nemzeti tudat, mint az osztály-ellentétet elmosó, összetartó erő feltámasztására, a tőke, mint láthatatlan hatalom helyett az idegen, a bevándorló, a baloldali, mint kézzelfogható ellenség stigmatizálására. A kapitalista termelési módnak megfelelő polgári individualizmus, a nemzetek elkülönülése és tőkés versenye természetes melegágya egy ilyen ideológia kultiválásának és elterjedésének. A nagyipari munkásosztály gyengülése, majd eltűnése, szétforgácsolódása kis és közepes magánvállalkozások között nem kedvez a proletár internacionalizmus és a közösségi tudat kialakulásának.

A kommunista pártoknak egységes ideológiára és a nemzet fogalmának új megközelítésére van szüksége ahhoz, hogy érdemben felvehesse a versenyt az uralkodó jobboldali és újfasiszta ideológia nemzet-felfogásával. Ehhez komoly elméleti munkára van szükség. Nem könnyű megtalálni nemzet és nemzetköziség közös nevezőjét a jelenlegi világtörténelmi helyzetben, de ha sikerül, a kommunista pártok, kezükben egy hatékonyabb propagandával, eséllyel vehetik fel a versenyt a jobboldali radikalizmussal és nacionalizmussal, és nagyobb befolyásra tehetnek szert a dolgozó osztályok körében.

NÉMETH ATTILA



# VAN-E ZSIDÓKÉRDÉS?

Erre egy rövidke szócskával válaszolhatnék: van!

Ám itt nem állhatok meg!

Nem, mert kérdés van, de válasz nincs. Hosszú ideig e téma tabu volt. Még az „átkosban” is. Sokan úgy gondolták, amiről hallgatok, az automatikusan kimúlik. Az eszmék és érzelmek területén azonban az automatizmusok nem működnek. Csak akkor hal el, ha kiirtjuk társadalmi gyökereit, ha szívós, tárgyyszerű ideológiai munkával kigyomláljuk a tudatból a rasszista, vagy nacionalista előítéleteket. Egy kis kertet is nehéz tisztára gyomlálni, mert a gaz szívósabb, mint környéke nemes növényei. Olykor azt hisszük, megszabadultunk tőle, de egy kis eső elég, hogy ismét kinőjön. És mindent kezdhünk előlről.

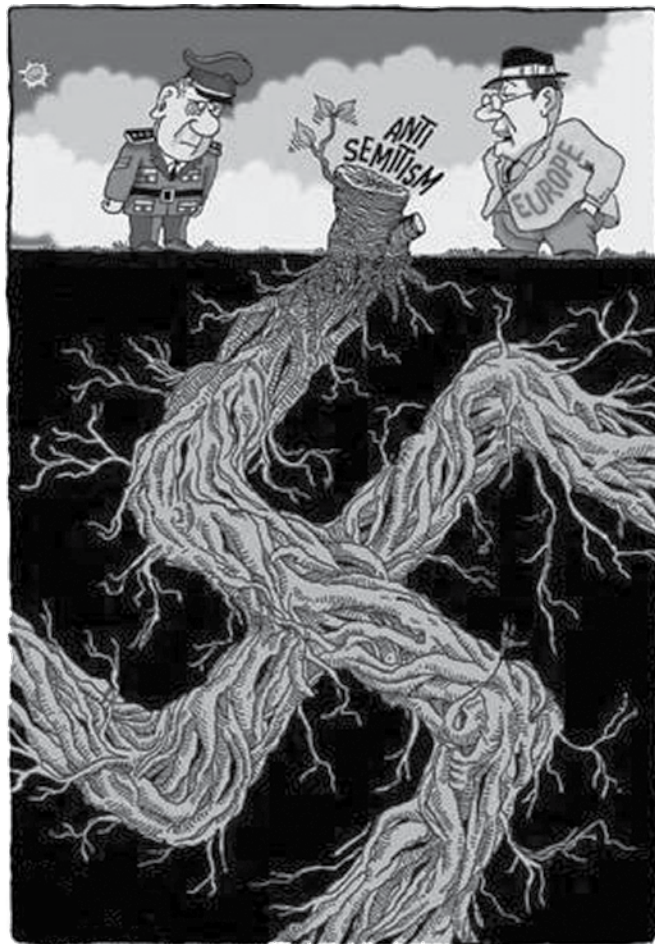
A felszabadulás után sokan azt hitték, a szocializmustól idegen eszmék – elveszítve gyökereiket – elszáradnak. Nem száradtak el, jórészt látenszen, kisebb határfokkal, de megmaradtak. Ám az 1989-90-es rendszerváltás, a „demokrácia” felszabadította az indulatokat.

Valljuk be, az 1945-1989 közötti időben a zsidókérdéssel alig foglalkoztak. Megjelent ugyan e témakörben Bibó Istvántól, Molnár Eriktől, Száraz Györgytől egy-egy hasznos esszé, itt-ott egy-egy cikk, Eötvös Károly híres beszámolója a tiszaezlári vérvádról, egy-egy gyűjteményes kötet is, de ezek sem országos, sem nemzetközi vitát nem generáltak. Szemérmesen hallgattak az értő írástudók. Az én szerény kis tanulmányomat (A tiszaezlári vérvád, 1966) hivatalosan nem kommentálták. Kaptam néhány telefont, levelet, melyben komoly észrevételeket munkámra nem tettek, de dicsérték bátorságomat, hogy ilyen témával a „szocializmusban” elő mertem állni. Mások támadtak (főleg zsidó származásúak), amiért megbolygattam ezt a „veszedelmes” méhkast.

A kínos hallgatás egyik reakciója a zsidókérdés „feszegetésének” mai felélénkülése. Most sem az antirasszizmus hívei a kezdeményezők, hanem az antiszemiták, akik e szívósan kitartó maradványt saját politikai céljakra akarják kihasználni.

Megfigyelhető, az idegengyűlölet (bármilyen vad, irracionális) hirdetése mellé - a magyar történelem és nacionalizmus természetéből adódóan - sokkal többen állnak, mint a kérdés józan, emberi hangja oldalára. Mély gyökeret vert az izraeliták iránti gyűlölet vagy bizalmatlanság, mert évszázadok óta démonizálják a zsidóságot, míg a válasz legtöbbször halovány visszhang maradt. Minden rosszban azonban van valami jó: most, amikor „virul” és „burjánzik” a fajgyűlölet, a humanizmusnak, az emberi értelemnek offenzívát kellene indítania a sátáni eszmék ellen. Egyesek egy újabb holokausztban látják az Endlősüveget (végső megoldást), mások továbbra is a hallgatást tekintik hatékony ellenszernek, a reagálás még gyenge és defenzív.

Az emberi faj lenne a legkevésbé tanulékony? Hogyan kerül a rendszerváltás után szocializálódott sok fiatal a jobbikosok és a gárdák, vagyis a nyilasok társaságába? Lehet,



hogy a tapasztalatlan ifjoncok könnyebben megnyerhetők a (haszonnal kecsegtető) kalandok, hecckampányok, pogromok számára?

A Kádár-rendszerben szocializálódott szülők, tanárok, iskolák, médiumok miért nem képeznek ellensúlyt a gyilkos faji elmélettel szemben? Nem az egyházaknak kellene harcosan kiállniuk a krisztianizmus mellett? Évszázadokon át a papság volt az antiszemitizmus zászlóvivője és ettől a tehertől még ma sem tudott teljesen megszabadulni.

Akik a cigányokat, zsidókat bántják, a magyarokat bántják! Nincs a hazai és az egyetemes történelemben példa, hogy az „idegenek” üldözése, irtása megjavította volna a becsapott, szegény üldözök gazdasági, szociális helyzetét.

Ők csak eszközök egy nemtelen, szennyes cél számára, s a mór mehet, mihelyt megtette kötelességét.

Az utcanévek megváltoztatása, az „új-régi” szobrok avatása, a történelem által megdöntött rendszerek, vezetőik rehabilitálása, a megdohosodott eszmék felelevenítése rossz ómen: nem jelent kevesebbet, mint az eltemetett és százszor elítélt múlt visszaállításának kísérletét. Hiszem, kerékbe törí önmagát, aki a történelem kerekét visszafelé akarja forgatni.



Szabó Ervin Akadémia  
Munkáspárt, 2011-2012.

# SIKEREK, VÁLSÁGOK, ÚJJÁSZÜLETÉS

## A SZABÓ ERVIN AKADÉMIA KINCSESTÁRÁBÓL

A munkásmozgalom a munkások, a dolgozók széleskörű közös küzdelme a jobb munka- és életkörülményekért, a lehető legmagasabb bérekért, a dolgozók számára kedvező törvényekért. „Munkásmozgalomról beszélünk, ha munkások összeállnak, hogy munkájuk termékének nagyobb része jusson nekik, s erre a célra utakban és módokban egyeznek meg, hogy munkaerejüket drágábbra tarthassák” – írta Szabó Ervin.

A dolgozók és a tőke harca három területen folyik: gazdasági, politikai és ideológiai téren. A harc mindig gazdasági téren kezdődik, és a legközvetlenebb célokért folyik. A dolgozók saját élettapasztalatuk alapján fokozatosan jutnak el a politikai és ideológiai harc szükségességének felismeréséig. A tapasztalatszerzést lehet gyorsítani, de nem lehet kiiktatni.

A dolgozók fokozatosan ismerik fel, hogy a tőke nemzetközi méretekben zsákmányolja ki, ezért a dolgozóknak is világméretekben kell összefogniuk a közös ellenség, a tőke ellen.

A tőke ellen, a közösségi társadalomért harcoló kommunista pártok közel százéves története azt mutatja, hogy a pártok akkor erősödnek meg, amikor a válságok, a háborúk miatt nő a dolgozók kiszolgáltatottsága, nyomora, és felismerik a harc szükségességét. A fellendülésre a tőke általában ellentámadással válaszol, ami visszaveti a kommunista mozgalmat, de nem semmisíti meg. A visszavonulás viszont mindig az új offenzíva előkészítése is egyben. Nézzük közösen ezeket a tapasztalatokat!

### A NAGY OKTÓBER ÉS AZ ELSŐ NAGY FELLENDÜLÉS

A ma is létező kommunista pártok 1917, azaz az oroszországi forradalom győzelme után jönnek létre. Így jött létre például a Munkáspárt elődje, a Kommunista Magyarországi Pártja 1918. november 24-én.

Mi az oka annak, hogy létre jöhettek, és gyorsan fejlődhettek a kommunista pártok? A tőkés rendszer válsága, az első világháború (1914-1918) okozta nyomor, a tömegek kilátástalan helyzete. Ebben a helyzetben a tőkés pártok nem tudtak megfelelő válaszokat adni, a tömegek a kommunisták felé fordultak. Oka az 1917-es forradalom győzelme is. Az orosz forradalom megmutatta, hogy a dolgozók képesek a hatalmat a kezükbe venni. Marx tanítása nem csak álom, hanem megvalósítható elmélet.

Szerepe volt annak is, hogy az orosz kommunisták, a Szovjetunió politikai és anyagi segítséget adott a kommunista mozgalom létrejöttéhez. Lenin és az orosz párt úgy vélte, hogy a forradalomnak az egész világban végbe kell mennie. A tőke ereje ellen nemzetközi méretekben kell küzdeni. Így hozták létre a Kommunista Internacionálét, a Kominternt. Az egyes országokban a kommunista pártok a Komintern segítségével, annak nemzeti csoportjaiként jöttek létre.

Az 1920-as évek közepére azonban világossá vált, hogy a világforgóadalom egyelőre nem fog bekövetkezni. A tőkés erők ellentámadásba lendültek. A tőkés országokban a tőkés kormányok több olyan **szociális intézkedést, reformot** hoztak,

amelyek a dolgozóknak kedvezőek voltak. A tőkés kormányok ezzel párhuzamosan szinte mindenütt **antikommunista törvényeket** hoztak, üldözték, betiltották a kommunista pártokat, számos kommunista vezetőt végeztek ki.

A kapitalizmus az 1920-as években létrehozott egy új politikai fegyvert, a szélsőjobboldalt, a fasiszta pártokat. A nagy trükk lényege az volt, hogy a szélsőjobboldali pártok látszólag ugyanazt mondják, mint a kommunista pártok. Bírálják a kapitalizmust, a külföldi tőkét, a nagy tőkét. Valójában azonban a szélsőjobboldal nem akarja megváltoztatni a kapitalizmust. **A faszizmus politikai bázisa nem a munkásosztály, hanem a kispolgári rétegek, amelyek saját létükért küzdenek a nagy tőkével szemben.**

### ÚJ VILÁG SZÜLETIK – A MÁSODIK NAGY FELLENDÜLÉS

A második világháború (1939-1945) után új lendületet kapott a kommunista mozgalom, és általában a munkásmozgalom fejlődése. 1945-1948 között Kelet-Európában kommunista és munkáspártok kerültek hatalomra, győzött a szocialista forradalom. Nyugat-Európa több országában, Franciaországban, Olaszországban a kommunisták bekerültek a kormányba. Kínában a kommunisták vezetésével létrejött a szocialista Kína.

A II. világháborúban a Szovjetunió győzelme lényegesen megváltoztatta az erőviszonyokat a tőkés és a dolgozó osztályok között. A második világháborúban számos kommunista párt részt vett a faszizmus elleni harcban, és kivívta az emberek bizalmát, támogatását. Ez történt Franciaországban, Olaszországban, Görögországban, másutt. **A szocializmusért folytatott harc itt összekötődött a faszizmus elleni harccal.**

Több országban, így Kínában, Koreában, Vietnámban, Jugoszláviában a kommunista pártok jelentős szerepet játszottak a nemzeti függetlenség megteremtésében. **Itt a szocializmusért folytatott harc összekötődött a nemzeti függetlenségért vívott küzdelemmel.**

A mozgalom fellendülésének egyik tényezője az is, hogy a kommunista mozgalom lényegében egységes volt ebben az időszakban. Az orosz és kínai kommunisták, és velük együtt a többiek egységesen azt vallották, hogy le kell győzni a tőkés rendszert, és az valóban le is győzhető.

**A tőke erői nem akartak belenyugodni a szocializmus térhódításába, és többoldalú ellentámadást indítottak.** Az USA kirobbantotta a hidegháborút (1947-1991), azaz a szocialista világ és a dolgozó osztályok visszaszorítására



irányuló katonai, lélektani, gazdasági háborút. Ennek része a koreai háború, a vietnami háború, a szocialista országok elleni gazdasági blokádok, a fegyverkezési verseny.

Nyugat-Európában amerikai gazdasági segítséggel elindult a helyreállítás, fokozatosan megkezdődött a gazdasági fellendülés. A sikerek megtévesztették az embereket. Az USA széles körű támadást indított a kommunista pártok ellen. Franciaországban, Olaszországban a kommunisták kikerültek a kormányból. Az USA mindent megtett a kommunista mozgalom egységének aláásására. Jugoszláviát fokozatosan leválasztották a szocialista országok oldaláról.

### ERŐEGYENSÚLY – A HARMADIK LENDÜLET KEZDETE

Az 1950-es évek közepétől a kommunista mozgalom ismét lendületet kapott. A Szovjetunió és az USA között létrejött a katonai erőegyensúly. Mindkét félnek volt atom- és hidrogénfegyvere, és mindketten el tudták ezt juttatni a másik fél területére. Ez azt jelentette, hogy az USA nem indíthatott támadást a Szovjetunió ellen anélkül, hogy saját létét ne fenyegette volna.

Kelet-Európában stabilizálódtak a szocialista rendszerek. Így Magyarországon 1956 után Kádár vezetésével megindult a szocializmus megerősítése. Új országok léptek a szocialista fejlődés útjára, köztük Kuba, Vietnam, Laosz. Egymás után szabadultak fel a gyarmati országok. A nemzeti felszabadító mozgalom a kommunista mozgalom fontos szövetségesévé lett.

Nyugat-Európában a dolgozói osztályok jelentős szociális eredményeket harcoltak ki maguknak. Ez jelentős mértékben annak volt köszönhető, hogy a szocialista világ fejlődését látva a tőkésék kénytelenek voltak reformokat bevezetni. Ez növelte a kommunista pártok befolyását.

A kommunista mozgalom azonban nem tudta az új helyzetet teljes mértékben kihasználni. Ennek oka, hogy **a kommunista mozgalomban az 1950-es évek közepén szakadás ment végbe.**

A Szovjetunió Kommunista Pártja 1956-ban, a nevezetes XX. Kongresszusán lényeges változtatásokat hajtott végre. Ezzel a munkásmozgalomban felerősödött a kapitalizmussal megalkuvó opportunisták politikája. Egy, kimondta, hogy a kapitalizmus és a szocializmus között békés egymás mellett élés van, a cél nem a tőke legyőzése, hanem a vele való békés egymás mellett élés. **Ezzel eltért a lenini felfogástól, amely a békés egymás mellett élést átmeneti politikai célnak tekintette, s sohasem adta fel a tőke elleni harcot.**

Kettő, kimondta, hogy a tőkés országokban a kommunista pártok békés úton, választások útján szerezhetik meg a hatalmat. Ezzel **lemondott a forradalmi útról**, és elhitette a pártokkal, hogy a parlamenti választások útján győzhet a szocializmus.

Három, a kommunista és a szociáldemokrata pártok együttműködését hirdette meg. Tette ezt annak ellenére, hogy a kommunista pártoknak, így a magyar kommunistáknak is, negatív tapasztalatuk volt erről. És **tette annak ellenére, hogy a szociáldemokraták ebben az időszakban már régen lemondtak a szocializmusról**, mint célról, sőt céljuknak tekintették a kommunista rendszerek megdöntését.

Négy, bevezette a sztálinizmus fogalmát, elítélte Sztálint. Sztálin hibáinak feltárása helyes volt. A szocialista építés első évtizedeinek sztálinizmussá nyilvánítása viszont súlyos hiba. **Megtörte a pártok hitét, fegyvert adott a tőke kezébe.** A tőke mind a mai napig használja ezt a fegyvert a kommunisták ellen.

Ezzel az értékeléssel és politikával a Kínai Kommunista Párt és számos más párt nem értett egyet. A mozgalom egysége megszűnt.

**A tőke erői – látva a kommunista mozgalom erősödését, ugyanakkor egységének megbomlását – ismét támadásba lendültek.** Az 1960-as évek közepétől megkezdődött a kommunista erők visszaszorítása. Az USA erőteljesen növelte a fegyverkezést. A Szovjetunió vezetése erre nem tette meg a szükséges válaszlépéseket. Az erőegyensúly fokozatosan megbomlott. A szocialista világ katonailag sebezhetővé vált.

A tőkés erők az 1970-es években elindították az enyhülés politikáját, azzal a céllal, hogy fellazítsák a szocialista országok társadalmait. Egyre több fiatal,

értelmiségit hívtak meg nyugatra, népszerűsítve a polgári életmódot.

A nyugat-európai tőkés országokban a tőke egyre többet költött szociális kiadásokra, azt a látszatot keltve, hogy a „jóléti társadalomban” a dolgozó mindent megkap, nincs szükség forradalomra. Látszólag ez a szociáldemokrata nézetek győzelmét jelentette.

A tőke keményen fellépett minden tőke-ellenes megmozdulás ellen. 1967-1974 között katonai diktatúrát vezettek be Görögországban. 1968-ban, Párizsban katonai erővel verték le a diákok és a munkásság tüntetéseit.

A tőke megkezdte a nyugat-európai kommunista pártok leválasztását a szovjet befolyás alatt álló nemzetközi mozgalomról. A pártok egy részét megvásárolták. Megszületett az „eurokommunizmus” áramlata, amely azt hirdette, hogy 1917 szelleme már nem mozgatóerő, a nyugati pártok nem követhetik a szovjet utat.

A fenti példák is mutatják, hogy a kapitalizmus válságának éleződése teremti meg azt az objektív helyzetet, amelyet a kommunista pártok kihasználhatnak soraik rendezésére, megerősítése. Vagyis, soha sem fordítva! **Nem a pártok szülik az objektív helyzetet, hanem az objektív helyzet teremti meg és erősíti a pártokat.**

Jövő héten folytassuk a történelmi tapasztalatok összegzését, és jussunk el a mához!

**NEM A PÁRTOK SZÜLIK  
AZ OBJEKTÍV HELYZETET,  
HANEM AZ OBJEKTÍV  
HELYZET TEREMTI MEG ÉS  
ERŐSÍTI A PÁRTOKAT.**

# DÜHÖNG A TŐKE!

## MOLDOVÁBAN BETILTOTTÁK A KOMMUNISTA JELKÉPEK HASZNÁLATÁT

Betiltotta a kommunista jelképek használatát az Európai Unióba törekvő Moldovai Köztársaság. A kommunisták országos tiltakozásba kezdtek.

A chisinaui parlament a kormányzó Szövetség az Európai Integrációért koalíció képviselőinek támogatásával szavazta meg a párttörvény módosítását, amelynek értelmében az országban mostantól tilos „a totalitárius politikai rendszerek jelképeinek” használata. A jogszabály arra a jelentésre hivatkozik, amelyet a kommunista korszak moldovai eseményeinek történeti és politikai-jogi értékelésére két éve létrehozott bizottság tett le a parlament asztalára. A testület felállítását annak idején Mihai Gimp ideiglenes államfő, a Liberális Párt elnöke kezdeményezte.

Az ellenzéki kommunista párt – amely változatlanul a legjelentősebb önálló politikai erő az országban, s jelvényében ma is szerepel a sarló és kalapács – nemmel szavazott, és bírálta a Nyugat-barát többségű parlament döntését, azt állítva, hogy az új törvény az ellenzékkel szembeni nyomásgyakorlás eszköze.

„Ez a törvény a kommunista pártnak a



politikai életből való kiiktatását szolgálja. Önök húsz évvel elkéstek, minket már ismernek Moldovában” – jelentette ki a párt vezetője, Vladimir Voronin volt államfő. Az országot 2001 és 2009 között irányító kommunisták frakciója tiltakozásul elhagyta a parlament

épületét, Voronin pedig bejelentette, hogy a törvénymódosítást megtámadják az alkotmánybíróságon.

A döntés megnehezíti a szakadár Dnyeszter menti terület problémájának rendezését is, hiszen annak jelképei közt is ott van a betiltott sarló és kalapács.



## HILLARY, AZ AMERIKAI DÉMON

Hillary Clinton amerikai külügyminisztert „az emberi jogok papnőjének” nevezte a Zsenmin Zsipao, a Kínai Kommunista Párt központi lapja, de a cikkíró ezt messze nem dicséretnek szánta.

„Ki jogosította fel az Egyesült Államokat arra, hogy arrogáns módon bírálja az ázsiai demokráciát?” – vetette fel méltatlankodva az újság vezércikkírója, azokra a felhívásokra utalva, amelyeket Mongóliában tett az amerikai diplomácia vezetője. Clinton a nap folyamán Phnompenben találkozik kínai kollégájával, Yang Jiechivel. „Az Egyesült Államok nem bíraskodhat a világ és Ázsia fölött az emberi jogok ügyében. Nincs általános, minden országnak jó rendszer” – írja a lap, hangsúlyozva, hogy a régió gazdasági téren jobban áll, mint a nyugati országok. „Az ázsiai, különösen a kelet-ázsiai országok jól ellenálltak a nyugati országok kiváltotta pénzügyi válságnak. Képesek megoldani problémáikat és olyan, a Nyugattól eltérő utat találni, amely megfelel nemzeti sajátosságaiknak” – összegezte a kínai lap.



# TÁMOGATJÁK A SZÍR TERRORISTÁKAT

**Felháborító az a kétszínű politizálás a magyar médiumokban, a rádiókban és a televíziókban, amelyek hazug módon félrevezetik a magyarországi közvéleményt.**

Folyamatosan azt szuggerálják a magyar közvéleménybe, hogy a szíriai kormányerők kegyetlenül leszámolnak a terroristákkal, s ennek alátámasztására még képeket is bemutatnak a felkelők szenvedéseiről, hogy szánalmat keltsenek a kormányt fegyveresen támadók irányába. A magyar közönséget azonban egyáltalán nem informálják a terroristák részéről, az ország lakosságát érő kegyetlenségekről és a tömeges gyilkosságokról.

Ráadásul mindenütt elhallgatják, hogy a konfliktus azért létezik, mert az Egyesült Államok pénzzel, a NATO (benne Magyarország!) pénzével és eszközökkel, éppen ezeket a terroristákat



fegyverzi fel és sarkalja a lakosság és a kormány elleni támadásokra. A magyarországi lakosság nem ismeri

fel, hogy ez a kegyetlen valóság, hiszen eltitkolják előle.

A felkelők mindenirányú támogatását a nyugat nem tagadja, elismeri, sőt, egyes esetekben még dicsekszik is vele. De ezek az információk a háttérben maradnak... Azonban akkor, amikor Szíria elnöke ugyanezeket a tényeket hangoztatja, bizonyítja, hogy Törökország, a NATO (benne Magyarország!), az USA támogatja a felkelőket, akkor azt úgy állítják be, hogy a szír elnök már megint hazudik!

Az egész „arab tavasz”-nak elnevezett folyamat nem is létezne, ha a nyugat nem hozta volna létre a terroristák támogatásának széleskörű láncolatát.

Elgondolkodott-e azon Magyarországon, vagy a világban bárki, mi történne akkor, ha egy külföldi katonai szervezet az amerikai indiánokat kezdené pénzzel és fegyverrel tömni?

Meg tudja-e válaszolni valamely magyar kormánytisztviselő, hogy mi a célja annak, hogy jelenleg, mi magyarok, fegyvereinkkel és adóforintjainkkal ténylegesen az Al-Kaidát támogatjuk?

Mit gondol magában egy-egy izraeli kormánypolitikus, hogy baráti szövetségesei éppen Izrael állam fanatikusan ádáz ellenségeit fegyverzik fel?

Várjuk a kimerítő választ ezekre a kérdésekre.

## LEÉPÍTÉS ÉS GYÁRBEZÁRÁS A PEUGEOT-NÁL



A növekvő veszteségek ellensúlyozására nyolcezer munkahelyet megszüntet, illetve bezár egy gyárat a franciaországi Aulnay-ban a PSA Peugeot Citroen. Mindezt úgy, hogy a PSA 4 milliárd eurós állami támogatást kapott az elmúlt években a munkahelyek megtartására.

A pénzt még akkor is folyósították, amikor tavaly bejelentették, hatezer embert elküldenek. A magát baloldalinak nevező kormány most szétárja a kezét...

Jean-Marc Ayrault miniszterelnök szerint a bejelentés „valóságos sokkot” jelent az ország számára. A kormányfő közleményében a leépítés „példa nélküli mértékét” emelte ki, és arra kérte a PSA vezetőit, hogy haladék nélkül kezdjék meg az egyeztetéseket a dolgozók jövőjét illetően.

Miért nem korábban, amikor még lehetett volna tenni valamit? Miért nem rendelték el legalább előzetes moratórium kihirdetését a leépítési terv ellen? Miért nem tette meg ezt a magát szocialistának nevező kabinet? Talán, mert szó sincs tényleges dolgozói érdekvédelemről, igazi baloldaltól – ezek csak szövegek a választások idejére.



## BÁNYÁSZ-SZTRÁJK SPANYOLORSZÁGBAN



Égjen Madrid! – kiabálják az elkeseredett spanyol bányászok, akik hónapok óta tiltakoznak és sztrájkolnak a kormány megszorító intézkedései miatt. Az ország északi régióiból több százan meneteltek a „fekete menetben”, többen 400 kilométert. A spanyol kormány 301 millióról 111 millióra csökkentette a szénbányászat állami támogatását, a bányászok félnek: nem lesznek versenyképesek az olcsó importtal szemben, családok tízezrei kerülhetnek az utcára. Félelmük nem rövidtávú: a kormány megállapodott az EU-val, hogy 2018-ig teljesen megszüntetik az állami támogatásukat.

Tízezrek tiltakoztak Madridban, hiszen mindeközben a bankok megmentésére több tízmilliárd euró jut.

„Küzdelmünk igazságos. Mi csak azt akarjuk, ami a miénk!” - mondják a tiltakozók, akiket Spanyolország Népeinek Kommunista Pártja is támogat.



Fotó: MTI/Soós Lajos

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: [info@aszabadsag.hu](mailto:info@aszabadsag.hu); internetcím: [www.aszabadsag.hu](http://www.aszabadsag.hu)

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.